

han ventede Svar paa. Jeg formener, at han dermed mente, om der i næste Sæssion vilde blive forelagt et Lovforslag, hvorimod han lagde mindre Vægt paa den første Del af Forepørgselen; men nu træffer det sig saa, at den sidste Del i det Væsentlige er afhængig af den første — som han ogsaa selv bemærkede — saa at de neppe kunne stilles adskilt, idet det dog maa anses for at være i sin Orden, at naar en Kommission har været nedsat for at ordne en saadan Sag, som Fattigvæsenet, Regjeringen da ikke let vil kunne fremkomme med et Forslag uden at kende Kommissionens Betænkning. Om der vil blive forelagt noget Forslag til næste Sæssion, tør jeg ikke ubetinget bevare med et. Ja, men jeg vil dog sige, at jeg tror at kunne svare Ja til Spørgsmaalet, naar der spørges, om det kan ventes. Jeg tror, at det kan ske, men jeg har ikke endnu modtaget Kommissionens Betænkning, saa at jeg altsaa ikke er sikker paa, om Regjeringen vil kunne tiltræde de Betragtninger, som Kommissionen har søgt at gjøre gjældende. I Anledning af denne Forepørgsel indhente jeg en Erklæring om, paa hvilket Standpunkt Kommissionens Forhandlinger stode, og det er mig en Glæde at kunne svare den ærede Forespørger i den Henseende, at Kommissionen erklærede, at den ventede at blive færdig med samtlige sine Arbejder i dette Foraar. For saavidt der altsaa ikke maatte vise sig principielle Forskjelligheder, antager jeg, at man tør forudsætte som rimeligt, at dette Arbejde i Forbindelse med det Lovforslag, der derefter vil være at udarbejde, kan ventes forelagt i næste Sæssion. — Det forekommer mig, at den ærede Forespørger, skjønt han ikke vilde udtale nogen Dom over Kommissionen, dog ikke var ganske fri for at gjøre det, og jeg finder mig derfor foranlediget til at sige et Par Bemærkninger til denne Del af hans Foredrag. Det fremgik af den ærede Forespørgers Foredrag, at det ikke er en saa lille Opgave, der har været stillet denne Kommission, at der er Spørgsmaal at overveje, der berøre vort Fattigvæsen i mange Retninger. Han nævnte saaledes selv foruden det tvungne Fattigvæsen, ogsaa det frivillige Fattigvæsen, fremdeles Spørgsmaalet om Fattiggaarde og des-

lige. Alt dette er forsaavidt nyere Spørgsmaal, som ikke støttes i den hidtilværende Lovgivning, og det turde være muligt, at netop de Bausfæltigheder — som det ærede Medlem ogsaa fremhævede — der ere forbundne med at skabe Lovgivninger i den Henseende, kunde have Indflydelse paa Omfanget af Vidtløftigheden af de Arbejder, der ere paalagte Kommissionen, der naturligvis har søgt at løse disse Spørgsmaal paa et fyldestgørende Maade. Jeg skal dertil sige, at der ogsaa har været et andet Moment, som maasse ikke blot har kastet et nyt Stof ind i Kommissionens Forhandlinger, men ogsaa aabenbart har gjort Fordring paa dens Tid, et Spørgsmaal, jeg forøvrigt ikke skal komme ind paa nu, men blot nævne, idet det, saavidt jeg mindes, ogsaa under en anden Sag er blevet strøffet. Det er Spørgsmaalet om Ophævelsen af det hidtilværende Forhold til Hertugdømmerne, der ganske vist ogsaa frembyder endel Spørgsmaal i vor egen Fattiglovgivning. Men der er en Omstændighed til, som man ikke maa overse, naar man mener, at Kommissionens Arbejde kunde være fremmet hurtigere, end det er sket, og det er dette, at Omstændighederne have medført, at de oprindelige Medlemmer gjentagne Gange have skiftet. Evende af de Medlemmer, der først bleve satte ind, sidde nu i Kongens Raad, og maatte derfor erstattes med andre, da dette Kald udgik til dem, og en Tredie af Kommissionens Medlemmer har ved Sygdom været forhindret fra at udføre sin Gjerning, en Sygdom, der desværre endte med hans Død. Følgen deraf har naturligvis været, at der ogsaa maatte gives de nye Medlemmer, der kom i Kommissionen paa et noget avanceret Stadium, Leilighed til at blive bekendte med, hvad der er forhandlet indtil den Tid i Kommissionen. Naar dertil kommer, at Kommissionen er sammensat af Folk fra forskjellige Egne, hvad der maasse turde have sin Betydning med Hensyn til Sagens Behandling, men ogsaa har sin Betydning med Hensyn til den Tid, der gaar med, tror jeg ikke, at man er berettiget til at rejse nogen Klage over, at Kommissionens Arbejde har taget for lang Tid. Det, der som sagt er det Vigtigste i dette